

نویسنده: پیپ ایسکوبار (Pepe Escobar) .
منبع و تاریخ نشر: آسیا - تایمز « 2021-07-29 » .
برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

طالبان به تیانجین می روند

The Taliban go to Tianjin

چین و روسیه کلید حل معمای ژئوپولیتیک باستانی خواهند بود :
چگونه میتوان «قبرستان امپراتوری ها» را آرام کرد

China and Russia will be key to solving an ancient geopolitical riddle: how to pacify the 'graveyard of empires'

نه نماینده طالبان با مقامات چینی در **تیانجین** دیدار کردند ؛ **ملا برادر** بنیا دگذار
حرکت طالبان **ووآنگ بی** وزیر امور خارجه چین در وسط قطار فوق « عکس توسط
وزارت خارجه چین » .

بنا برا اینگونه است که جنگ ابدی در افغانستان به پایان میرسد اگر بتوان آن را پایان داد و یا
که اگر این جنگ پایان یافت در آن صورت این خود یک تغییر موقعیت آمریکایی است یا که خواهد بود .
صرف نظر از این ؛ که پس از دوده مرگ و نابودی و صرف به تریلیونها دلار بی حساب ؛ ما نه
مواجه به یک ضربت سنگین و نه با یک ناله وزجه مواجه یا روبرو هستیم بلکه **با ملا عبدالغنی**

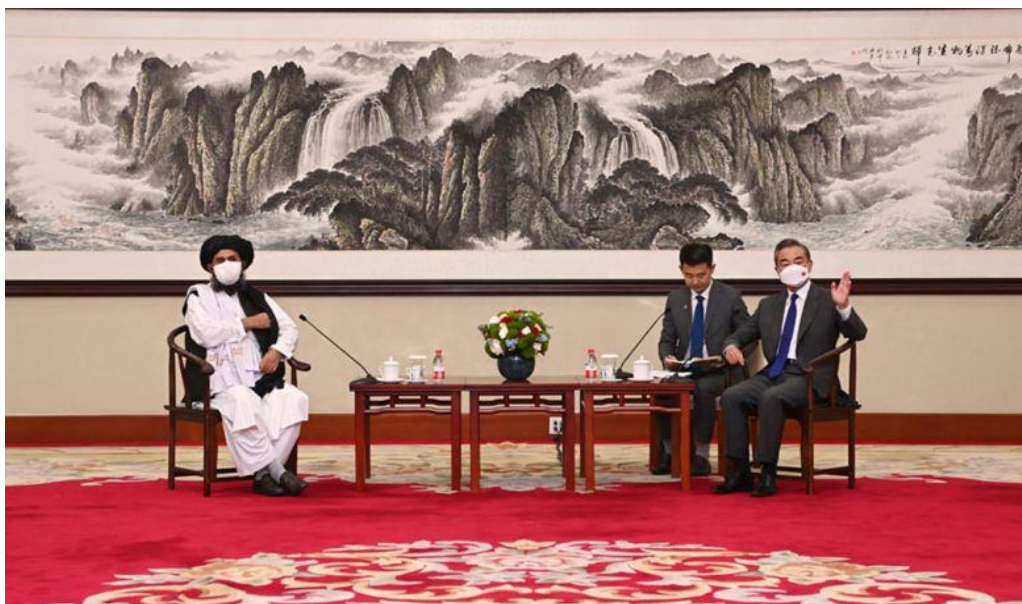
برادر عضو کمیسیون عالی سیاسی طالبان در کنار وزیر امور خارجه چین «وانگ یی» که بصورت رسمی حضور پیدا کرد شاهد هستیم .

با سروصدا یا پژواک جانبی جنگ دیگری ابدی که در عراق بلند میشود آنرا نیز می شنویم . البته نخست صدای ضربت سنگینی که وجود داشت و آن اینطور که ایالات متحده نه بعنوان «اوپک جدید» براساس منتر (منتر در هندو یزم یک صدا برای کمک در تمرکز دادن تفکر تکرار میشود) نیوکان «neo-con» که آنرا تجسم کرده بود ؛ حالانکه آمریکایی ها حتی به نفت دست پیدا نکردند - لذا بعد از آن صدای ناله بلند شد که دیگر پس از «31» ماه دسمبر سال «2021» سربازی بجز بگونه ضرب المثل از ارتش پیمانکاران وجود ندارد .

چینی ها هیبت طالبان را در یک سفر رسمی پذیرفتند تا بار دیگر یک پیشنهاد بسیار مستقیم را مطرح کنند « ما نقش سیاسی شما را در روند بازسازی افغانستان به رسمیت می شناسیم و از آن حمایت میکنیم و در مقابل شما هرگونه ارتباط احتمالی با جنبش اسلامی ترکستان شرقی را قطع میکنید که این سازمان از سوی سازمان ملل متحد بعنوان یک سازمان تروریستی شناخته می شود که مسول حملات متعددی در ولایت سین کیانگ چین هستند .

وزیر خارجه چین وانگ یی به صراحت گفت: "طالبان در افغانستان یک نیروی نظامی و سیاسی محوری در این کشور است و نقش مهمی در روند صلح ، آشتی و بازسازی آنجا ایفا خواهد کرد " این به دنبال اظهارات وانگ یی در ماه ژوئن ، پس از دیدار با وزیرای خارجه افغانستان و پاکستان است ، هنگامی که او نه تنها قول داد که "طالبان را به جریان اصلی سیاسی بازگرداند" ، بلکه میزبان یک مذاکره جدی صلح بین الافغانی نیز خواهد بود .

آنچه از آن زمان به بعد دلالت دارد این است که روند طاقت فرسای آهسته مذاکرات در دوحه به جایی نمی رسد . دوحه توسط **ترونیکای** گسترده - ایالات متحده ، روسیه ، چین ، پاکستان - همراه با دشمنان آشتی ناپذیر ، دولت کابل و طالبان اداره می شود .

ملا برادر با وانگ یی وزیر امور خارجه چین (پیش زمینه راست) در تیانجین صحبت می کند .عکس: وزارت خارجه چین

محمد نعیم ، سخنگوی طالبان تأکید کرد که نشست **تیانجین** بر موضوعات سیاسی ، اقتصادی و امنیتی متمرکز بود و طالبان به پکن اطمینان دادند که خاک افغانستان توسط اشخاص ثالث علیه منافع امنیتی کشورهای همسایه مورد سوء استفاده قرار نخواهد گرفت .

این بدان معنی است که در عمل هیچ سرپناهی برای جهادی های اویغور ، چین و ازبک و شورشیان سایه دار و شبیه از انواع داعش-خراسان وجود ندارد **تیا نجین** کنون به عنوان جواهری در تاج پرورش دیپلماتیک کنونی طالبان ، که قبلاً تهران و مسکورا لمس کرده است ، اضافه شده است . این در عمل به این معناست که واسطه واقعی یک توافق احتمالی بین الافغانی ، سازمان همکاری شانگهای (SCO) است که تحت رهبری مشارکت استراتژیک روسیه و چین قرار دارد . روسیه و چین با دقت می بینند که چگونه طالبان چندین منطقه استراتژیک را در ولایت ها از بدخشان (اکثریت تاجیک) تا قندهار (اکثریت پشتون) تصرف کرده اند *Realpolitik* . حکم می کند که طالبان به عنوان گفتگوی جدی پذیرفته شوند .

در همین حال ، پاکستان در چارچوب سازمان همکاری شانگهای نزدیک و نزدیک کار می کند . نخست وزیر عمران خان نمی تواند در صحبت با افکار عمومی ایالات متحده قاطع تر باشد: "واشنگتن به دنبال راه حل نظامی در افغانستان بود، در حالی که هرگز چنین نبود " . وی یعنی عمران خان گفت: " افرادی مانند من که مدام می گفتند معضله کنونی افغانستان هیچ راه حل نظامی ندارد ، کسانی که تاریخ افغانستان را می دانند چنین بود ، پس آنها افرادی مانند من را ضد آمریکایی میخواندند که من طالبان را خان میخواندم یا میگفتم .

نخست وزیر عمران خان (م) با ملا عبدالغنی برادر (بنیانگذار طالبان) (2d) از پنجره سمت چپ تصویر (و هیئت وی در اسلام آباد در 18 دسامبر 2020 ملاقات می کند . عکس: خبرگزاری فرانسه / دفتر نخست وزیری پاکستان

ما اکنون همه طالبان هستیم :

واقعیت این است که "طالبان خان" ، "طالبان وانگ" و "طالبان لاوروف" همه در یک صفحه هستند .

سازمان همکاری شانگهای در تلاش است تا در دور بعدی مذاکرات در ماه اوت ، نقشه راه حل و فصل سیاسی کابل و طالبان را ارائه دهد . همانطور که من آن را شرح می دادم- برای مثال ، اینجا و اینجا را ببینید- همه چیز درباره یک بسته جامع ادغام اقتصادی است ، جایی که ابتکار کمربند و جاده و کریدور اقتصادی چین و پاکستان وابسته به آن با مشارکت اوراسیای بزرگ روسیه و به طور کلی آسیای

مرکزی تعامل دارد. اتصال آسیای
یک افغانستان با ثبات حلقه مفقوده ای است که می توان آن را کریدور اقتصادی آینده سازمان همکاری
شانگهای نامید ، که همه بازیکنان اوراسیای بی از اعضای BRICS هند و روسیه را در همه کشور های
آسیای میانه ادغام می کند .

هم دولت اشرف غنی رییس جمهور در کابل و هم طالبان در این عملیات حضور دارند. البته شیطان
در جزئیات نحوه مدیریت قدرت داخلی در افغانستان برای تحقق آن است . طالبان دوره سقوط خود را
در زمینه ژئوپلیتیک و ژئواکونومی انجام داده اند. در مسکو ، در اوایل ماه جولای ، آنها با ضمیر
کابلوف ، فرستاده کرملین در امور افغانستان ، بحث مفصلی داشتند .

به موازات آن ، حتی **سلطان بهین** ، سفیر سابق افغانستان در چین - بدون خود طالبان - اعتراف کرد
که برای اکثریت افغانها ، صرف نظر از پیشینه قومی ، پکن گفتگو و میا نجی ترجیحی در روند صلح
در حال تحول است .

بنابراین طالبان که به دنبال بحث های سطح بالا با مشارکت استراتژیک روسیه و چین هستند بخشی
از یک استراتژی سیاسی دقیق محاسبه شده است. اما این ما را به سوالی بسیار پیچیده می رساند: ما به
کدام طالبان اشاره می کنیم؟

چیزی به نام طالبان "متحد" وجود ندارد. اکثر رهبران ارشد مد رسه قدیمی در بلوچستان پاکستان
زندگی می کنند. نژاد جدید بسیار بی ثبات تر است - و هیچ گونه محدودیت سیاسی احساس نمی کند.
جنبش اسلامی ترکستان شرقی ، با اندکی کمک از اطلاعات غربی ، ممکن است به راحتی در برخی
جناح های طالبان در داخل افغانستان نفوذ کند .

. تعداد بسیار کمی در غرب پیا مدهای روانشناختی چشمگیری را برای افغانها- از هر قوم و قوم ،
اجتماعی و فرهنگی) می دانند که اساساً در چهار دهه گذشته تحت وضعیت جنگ بدون وقفه زندگی می
کنند: اشغال اتحاد جماهیر شوروی ؛ مبارزه درون مجاهدین ؛ طالبان علیه اتحاد شمالی ؛ و اشغال
آمریکا/ناتو .

**فوریه 1980 پناهجویان افغان که در دسامبر 1979 از منطقه کابل فرار کرده اند ، در اردوگاه
پناهندگان آزا خیل در نزدیک پیشاور پاکستان نشان داده می شوند . عکس AFP / EPU :**

آخرین سال "عادی" ونورمال در جامعه افغانستان سال «1978» بود . **اندریکاز انیف** ، استاد مدرسه
عالی اقتصاد و مدیر مرکز مطالعات آسیای مرکزی و افغانستان نخبگان پوهنتون امگیمو
(MGIMO) در مسکو ، موقعیتی منحصر به فرد برای درک چگونگی کار همه چیز در زمین دارد .

او به چیزی اشاره می کند که من بارها برای خودم دیدم. چگونه جنگ ها در افغانستان ترکیبی از تسلیحات و مذاکره است :

کمی درگیری وجود دارد ، کمی صحبت می شود ، ائتلاف هایی تشکیل می شود ، سپس دوباره درگیری وجود دارد. دوباره صحبت کردند برخی از هم جدا شده اند ، به یکدیگر خیانت کرده اند ، مدتی جنگیده اند و سپس بازگشتند. این فرهنگ جنگ و مذاکره کاملاً متفاوت است . طالبان همزمان با دولت مذاکره کرده و حملات نظامی خود را ادامه می دهند. اینها فقط ابزارهای مختلف بالهای مختلف این جنبش هستند

من می خرم: چقدر؟

مهمترین واقعیت این است که طالبان عملاً مجموعه ای از شبه نظامیان جنگ سالار هستند. این بدان معناست که ملا برادر در **تیانجین** برای کل جنبش صحبت نمی کند. او مجبور است با هر فرمانده و فرمانده اصلی جنگ یک شورا برگزار کند تا نقشه راه سیاسی مورد توافق خود با روسیه و چین را به آنها بفروشد .

این یک مشکل بزرگ است زیرا برخی از فرماندهان قدرتمند **تاجیک** یا ازبک ترجیح می دهند به جای هرکسی که در کابل در قدرت باشد ، خود را با منابع خارجی مانند ترکیه یا ایران هماهنگ کنند . چینی ها ممکن است با خرید کلمه و هرکس و همسایه خود ، دور این مشکل را پیدا کنند. اما این هنوز ثبات را تضمین نمی کند .

آنچه روسیه و چین در حال سرمایه گذاری با طالبان هستند ، استخراج ضمانت نامه های پوشیده از آهن است • :

* اجازه ندهید جهادی ها از مرزهای آسیای مرکزی - به ویژه تاجیکستان و قرقیزستان - عبور کنند .
* به طور مستقیم با داعش-خراسان بجنگید و به آنها پناه ندهید ، مانند طالبان در دهه 1990 با القاعده .
* همزمان با مبارزه با قاچاق مواد مخدر ، کشت کوکنا ر (در اوایل دهه 2000 آن را رها کرده اید) انجام دهید .

یک کشاورز افغان در سال 2020 شیره تریاک را از یک مزارع خشخاش در دره نور ، ولسوالی ولایت ننگرهار برداشت می کند. عکس: خبرگزاری فرانسه / ولی سبعون / نور

عکس

هیچ کس واقعاً نمی داند که آیا جناح سیاسی طالبان قادر به تسلیم خواهد بود یا خیر. با این حال ، مسکو ، بسیار بیشتر از پکن ، بسیار واضح بوده است: اگر طالبان نسبت به جنبش های جهادی نرم رفتار کنند ، خشم کامل سازمان پیمان امنیت جمعی را احساس خواهند کرد .

سازمان همکاری شانگهای ، به نوبه خود ، از سال 2005 یک گروه تماس افغان را حفظ کرده است. افغانستان ناظر سازمان همکاری شانگهای است و ممکن است به محض دستیابی به توافق سیاسی به عنوان عضو کامل پذیرفته شود .

مشکل کلیدی درون سازمان همکاری شانگهای هماهنگ کردن منافع درگیری هند و پاکستان در داخل افغانستان خواهد بود .

بار دیگر ، این به "ابرقدرت ها" -مشارکت استراتژیک روسیه و چین-بستگی دارد. و بار دیگر ، این در قلب بزرگترین معمای ژئوپلیتیک دهه بیستم خشمگین خواهد بود: چگونه می توان سرانجام "قبرستان امپراتوری ها" را آرام کرد.

با تقدیم احترامات (31-07-2021) -----